

NOWELIZACJA USTAWY O ZUŻYTYM SPRZĘCIE ELEKTRYCZNYM I ELEKTRONICZNYM – CZ. I

dr inż. Beata B. Kłopotek

1. Wstęp

1 stycznia 2009 r. weszła w życie ustawa z 21 listopada 2008 r. o zmianie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 223, poz. 1464). Przygotowanie projektu ustawy było realizacją jednego z zadań zawartych w „Krajowym planie gospodarki odpadami 2010” (M.P. z 2006 r. Nr 90, poz. 946), jakim jest przeprowadzenie procesu legislacyjnego zmiany ustawy z 29 lipca 2005 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. Nr 180, poz. 1495 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464), zwanej dalej ustawą. Głównym celem nowelizacji było wprowadzenie poziomu zbierania wyrażonego jako odsetek masy sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego na rynek (Kpgo 2010; tabela 6–1, lp. 36). Ponadto dążono do ograniczenia obciążeń biurokratycznych, m.in. zmniejszając częstotliwość składania sprawozdań przez przedsiębiorców oraz wydawania zaświadczeń. Uwzględniono również uwagi Komisji Europejskiej dotyczące prawidłowości transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz.Urz. WE L 37 z 13.02.2003, s. 24, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7,

s. 359). Pozostałe propozycje zmian wynikają z około 3-letniej praktyki stosowania przepisów ustawy.

2. Zmiany ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym

2.1. Zmiany zakresu stosowania ustawy i definicji oraz ich konsekwencje

W ustawie zmianie uległ zakres stosowania jej przepisów, a mianowicie są one stosowane do sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju oraz zużytego sprzętu.

Ponadto zmianie uległy definicje sprzętu, wewnątrzspółnotowego nabycia, wprowadzającego sprzęt, wprowadzenia sprzętu do obrotu, zbierającego zużyty sprzęt i importu, a dodano definicje: przedsiębiorcy, punktu serwisowego, punktu skupu złomu, umowy finansowania, wewnątrzspółnotowej dostawy.

W definicji pojęcia „sprzęt” nastąpiła zmiana nomenklaturowa, a mianowicie wyrazy „dla prądu zmiennego” zastąpiono wyrazami „dla prądu przemiennego” (art. 3 pkt 10 ustawy).

Zdaniem Komisji Europejskiej wprowadzającym sprzęt jest ten przedsiębiorca, który po raz pierwszy wprowadza sprzęt na teren Unii Europejskiej lub EFTA. Z tego względu dokonano zmian definicji, jak rów-

niez niektórych innych przepisów ustawy. W związku z powyższym, wprowadzający sprzęt został zdefiniowany jako przedsiębiorca, który:

- produkuje i wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem,
- wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem wyprodukowany przez innego przedsiębiorcę,
- importuje sprzęt

– z wyjątkiem przedsiębiorcy, który wyłącznie zapewnia finansowanie zgodnie z warunkami określonymi w umowie finansowania (art. 3 pkt 13 ustawy), natomiast przez wprowadzenie do obrotu rozumie się odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie sprzętu po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu używania lub dystrybucji (art. 3 pkt 14 ustawy). Zgodnie z art. 3 pkt 4a ustawy, przedsiębiorcę zdefiniowano jako przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.). Umową finansowania jest natomiast umowa określająca warunki finansowania produkcji, importu, wewnątrzwspólnotowego nabycia lub wewnątrzwspólnotowej dostawy sprzętu, bez względu na tytuł prawny do tego sprzętu, w tym umowę najmu, dzierżawy, leasingu i pożyczki (art. 3 pkt 10a ustawy).

Zmiany te spowodowały, że dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia nie jest wprost wprowadzającym sprzęt do obrotu, gdyż tym jest jedynie ten, kto po raz pierwszy wprowadza sprzęt na terytorium Unii Europejskiej lub EFTA, niezależnie od tego, na teren którego państwa członkowskiego następuje wprowadzenie. Dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia jest

jednakże obowiązany realizować określone obowiązki wprowadzającego sprzęt w przypadku, gdy wprowadzający sprzęt nie jest wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska albo będąc wpisanym do rejestru nie realizuje zgodnie z ustawą obowiązków obciążających wprowadzającego sprzęt (art. 3a ustawy). W takim przypadku przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia podlega wpisowi do w/w rejestru i we wniosku o wpis do rejestru podaje dane określone dla wprowadzającego sprzęt. W zakresie, w jakim przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia poniósł koszty gospodarowania użytym sprzętem, przysługuje mu roszczenie w stosunku do wprowadzającego sprzęt, który wprowadził ten sprzęt do obrotu. Stosownym zmianom ulegnie rejestr prowadzony przez GIOŚ oraz wzory wniosków o wpis do rejestru oraz o zgłoszeniu zmiany danych podlegających wpisowi do rejestru.

Jednocześnie doprecyzowano moment wprowadzenia sprzętu do obrotu na terytorium kraju, które następuje z dniem:

- wydania sprzętu z magazynu lub przekazania osobie trzeciej – w przypadku sprzętu wyprodukowanego na terytorium kraju,
- wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie,
- przywozu sprzętu na terytorium kraju (również stwierdzenia przywozu nielegalnego).

Jeżeli okazałoby się, jak wynika z powyższych przepisów, że wprowadzenie sprzętu do obrotu na terytorium kraju nastąpiło w dwóch terminach, za dzień wprowadzenia sprzętu do obrotu na terytorium kraju uważa się dzień wcześniejszy (art. 3b ustawy).

W związku z powyższymi zmianami uległ zmianie art. 4 ustawy. Zgodnie z jego

nowym brzmieniem przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju nie uwzględnia się ilości i masy sprzętu, który został wyeksportowany lub stał się przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę.

Uszczegółowiono również definicję zbierającego zużyty sprzęt (art. 3 ust. 16 ustawy). Zbierającymi zużyty sprzęt są następujące podmioty:

- prowadzący punkty zbierania zużytego sprzętu, w tym punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, punkty skupu złomu lub zakłady przetwarzania,
- gminne jednostki organizacyjne prowadzące działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych,
- prowadzący punkty serwisowe,
- sprzedawcy detaliczni i sprzedawcy hurtowi.

Punktem serwisowym jest miejsce, w którym jest wykonywana działalność gospodarcza polegająca na naprawie sprzętu (art. 3 pkt 5a ustawy), zaś punktem skupu złomu – miejsce zbierania odpadów metali, którego prowadzący posiada zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytego sprzętu (art. 3 pkt 5b ustawy). Zatem w definicji zbierającego zużyty sprzęt doprecyzowano, kto jest prowadzącym punkt zbierania zużytego sprzętu oraz dodano prowadzących punkty serwisowe. Należy w tym miejscu zauważyć, że zgodnie z art. 36 ustawy zabrania się umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami. Natomiast w art. 4 ust. 2 ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z

2005 r. Nr 236, poz. 2008, z 2006 r. Nr 144, poz. 1042 oraz z 2008 r. Nr 223, poz. 1464) określono m.in. że regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, będący aktem prawa miejscowego, zawiera szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące prowadzenia we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów niebezpiecznych, odpadów wielkogabarytowych i odpadów z remontów, a zgodnie z art. 8 ust. 2b przedsiębiorca odbierający niesegregowane odpady komunalne, jest obowiązany również do odbierania wszystkich selektywnie zbieranych rodzajów odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych odpadów wielkogabarytowych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz odpadów z remontów. Biorąc pod uwagę fakt, że od wejścia w życie ustawy, tj. od 21 października 2005 r., gminne jednostki organizacyjne prowadzące działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcy posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych należą, zgodnie z definicją, do zbierających zużyty sprzęt – to praktycznie wszystkie te podmioty, działające na terenie kraju, powinny pojawić się w rejestrze prowadzonym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy. Niestety, tak nie jest. Podmioty te powinny zatem zarejestrować się bez zbędnej zwłoki.

Ze względu na fakt, że tekst dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego ma znaczenie dla Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG), niezbędne było dokonanie zmian w definicjach odnoszących się do transgranicz-

nego przemieszczania sprzętu. W związku z tym przez import rozumie się przywóz sprzętu z terytorium państwa nie będącego państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wprowadzenia do obrotu (art. 3 pkt 2 ustawy), a przez wewnątrzwspólnotowe nabycie – przywóz sprzętu z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju (art. 3 pkt 12 ustawy), natomiast przez wewnątrzwspólnotową dostawę rozumie się wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym (art. 3 pkt 11a ustawy).

2.2. Zmiany w rejestrze prowadzonym przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz dotyczące obowiązków Głównego Inspektora Ochrony Środowiska

W art. 7 dodano ust. 4, w którym określono sposób rejestracji wprowadzających sprzęt, a będących przedsiębiorcami zagranicznymi. Zgodnie z nowym przepisem przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym sprzęt, składa wniosek, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy, za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania zgodnie z art. 87 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej albo za

pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą zawarł umowę, o której mowa w art. 57 ust. 1 ustawy, wpisanej do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, o którym mowa w art. 6 ustawy.

W przypadku wprowadzającego sprzęt doprecyzowano jeden z elementów wniosku o wpis do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy). Zgodnie z nowym brzmieniem wniosek powinien obejmować informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1 ustawy, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, informację o masie poszczególnych rodzajów sprzętu, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, który zamierza wprowadzić w danym roku, oraz o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy. W praktyce oznacza to, że jeżeli wprowadzający sprzęt podpisał umowę z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, niezależnie od tego, czy dotyczy ona sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych czy też nie, jest obowiązany przekazać taką informację we wniosku o wpis do rejestru. Konsekwencją tej zmiany jest dokonanie zmiany w art. 8 ust. 8 ustawy. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu, wprowadzający sprzęt dołącza do wniosków, czyli wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru, uwierzytelnioną kopię umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1 ustawy, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczo-

ny dla gospodarstw domowych, który nie zawarł takiej umowy – dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy.

W związku ze zmianami dotyczącymi wprowadzających sprzęt, zgodnie z art. 5 ustawy o zmianie ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadzający sprzęt, wpisani do rejestru, są obowiązani do złożenia, w terminie 3 miesięcy od momentu wejścia w życie tej ustawy (czyli do 1 kwietnia 2009 r.), wniosku o zmianę wpisu do rejestru zawierającego informację, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. e ustawy. Do wniosku stosuje się przepisy dotychczasowe.

Jednocześnie uległo zmianie upoważnienie do wydania rozporządzenia na podstawie upoważnienia zawartego w art. 8 ust. 9 ustawy. Minister właściwy do spraw środowiska został upoważniony do określenia wzorów wniosków oraz sposobów ich przekazywania. Przy wydawaniu rozporządzenia ma się kierować potrzebą ujednoczenia formy wniosków, ułatwienia ich przekazywania oraz zidentyfikowania przedsiębiorcy, w szczególności wprowadzającego sprzęt i dokonującego wewnątrzspółnotowego nabycia, oraz organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego. Należy jednak zauważyć, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ust. 9 ustawy dotyczące wzorów wniosków o wpis do rejestru oraz zmianę wpisu do rejestru zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie ww. przepisu ustawy, nie dłużej jednak niż do 31 marca 2009 r. W Ministerstwie Środowiska trwają prace legislacyjne nad projektem nowego rozporządzenia.

Należy w tym miejscu zauważyć, że

uległa podwyższeniu górna granicy kary pieniężnej – z 500 000 zł do 5 000 000 zł – w przypadku wprowadzającego sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt, nie będąc wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (art. 80 ust. 1 ustawy).

W przypadku organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego dodano dodatkowy dokument, który są one zobowiązane do przedstawienia wnioskując o dokonanie wpisu do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, a mianowicie zaświadczenie wydane przez bank prowadzący rachunek organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego o wpłacie kwoty równej wysokości kapitału zakładowego organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na pokrycie tego kapitału (art. 8 ust. 2 pkt 6 lit. e ustawy).

Zgodnie z art. 6 ustawy o zmianie ustawy o użytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wpisana do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska jest obowiązana do złożenia, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy (czyli do 1 kwietnia 2009 r.), zaświadczenia wydanego przez bank prowadzący rachunek tej organizacji o wpłacie równej wysokości kapitału zakładowego organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na pokrycie tego kapitału, dokonanej przed dniem złożenia wniosku, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z art. 8 ust. 2a ustawy do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego. Oznacza to w praktyce, że jeżeli we wniosku nie wskazano adresu i nie

ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, wniosek pozostawia się bez rozpatrzenia, a w przypadku gdy wniosek nie czyni zadość wymogom ustalonym w przepisach prawa, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wezwie wnioskodawcę do usunięcia braków w terminie siedmiu dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

Zgodnie z nowym brzmieniem ust. 5 w art. 9 ustawy, górne stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynoszą 4 000 zł, przy czym dla mikroprzedsiębiorców górna stawka opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynosi 300 zł. Art. 9 ustawy o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw wskazuje, że stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej, o których mowa w art. 9 omawianej ustawy, obowiązując w wysokości określonej na podstawie dotychczasowych przepisów do dnia określenia nowych wysokości tych stawek, nie dłużej niż do 31 marca 2009 r. Należy zauważyć, że już 1 stycznia 2009 r. (czyli jednocześnie z ustawą o zmianie ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych ustaw) weszło w życie rozporządzenie Ministra Środowiska z 22 grudnia 2008 r. w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej (Dz.U. Nr 236, poz. 1649), które zastąpiło rozporządzenie Ministra Środowiska z 19 stycznia 2006 r. w sprawie wysokości stawek opłaty rejestrowej oraz opłaty rocznej (Dz.U. Nr 17, poz. 139). W praktyce uległa zmianie stawka opłaty dla przedsiębiorców nie będących mikroprzedsiębiorcami, osiągających roczny dochód netto powyżej 5 000 000 zł – z 7 500 zł na 4 000 zł.

W związku z prowadzonymi pracami nad utworzeniem kompleksowej bazy danych o wprowadzanych na rynek produk-

tach i gospodarce odpadami w Polsce, co stanowi jedno z zadań zawartych w „Krajowym planie gospodarki odpadami 2010” (tabela 6 –1, lp. 1), wprowadzono zmianę w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy dotyczącą sposobu prowadzenia rejestru przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu, rejestr będzie prowadzony w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych, w rozumieniu przepisów ustawy z 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami. Analogicznego doprecyzowania dokonano w art. 15 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym na podstawie danych zawartych w sprawozdaniach przekazywanych przez przedsiębiorców oraz zbiorczych informacji o wynikach kontroli prowadzonych przez wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami.

Został rozszerzony katalog przypadków, kiedy Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru, o następujące sytuacje (art. 14 pkt 4 i 5 ustawy):

- stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy,
- stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy, co powinno przyczynić się do lepszego zapewnienia aktualizacji danych zawartych w rejestrze.

Dodano również przepis (art. 14a ustawy) określający, kiedy Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego z rejestru, a mianowicie w przypadku nieutrzymywania na odrębnym rachunku bankowym kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy nominalnego kapitału zakładowego, o którym mowa w art. 59 ust. 1 ustawy.

Rozszerzono wykaz sprawozdań, których weryfikacji dokonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska o sprawozdanie określone w art. 24 ust. 1 ustawy, czyli dotyczące ilości i masy wprowadzonego sprzętu, przygotowywane przez wprowadzającego sprzęt (art. 15 ust. 1 ustawy).

Z 30 kwietnia na 30 czerwca przesunięto termin przekazania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska ministrowi właściwemu do spraw środowiska rocznego raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem (art. 15 ust. 5 ustawy).

2.3. Zmiany dotyczące zabezpieczenia finansowego

Zabezpieczenie finansowe dotyczy wprowadzających sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych. W związku z tym doprecyzowano wprowadzenie do wyliczenia w art. 18 ust. 1, zgodnie z którym otrzymało ono brzmienie: „Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych w przypadku (...)”.

Dookreślone zostały terminy wnoszenia zabezpieczenia finansowego (art. 18 ust. 4 i 5 ustawy). Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, wpisany do rejestru prowadzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, wnosi zabezpieczenie finansowe w terminie do 30

czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie, natomiast wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, niewpisany do rejestru (czyli rozpoczynający działalność), wnosi zabezpieczenie finansowe przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru.

Wprowadzono nowy przepis dotyczący kary pieniężnej w przypadku, gdy wprowadzający sprzęt, podlegający obowiązkowi wnoszenia zabezpieczenia finansowego, nie dopełnia tego obowiązku (art. 80 ust. 2 ustawy). Taki wprowadzający sprzęt podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 do 500 000 zł.

Uregulowano w ustawie termin przekazywania informacji przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska dotyczących złożonego zabezpieczenia finansowego. Zgodnie z art. 18 ust. 3a ustawy informacja ta będzie przekazywana do 31 lipca.

Dokonano zmiany sposobu rozliczania zabezpieczenia finansowego, łącząc je z rozliczaniem opłaty produktowej. W związku z powyższym, w razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych poziomów zbierania, odzysku lub recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka – w drodze decyzji – o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego na poczet pokrycia tej opłaty produktowej (art. 20 ust. 2 ustawy). Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wskazał w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 ustawy, że osiągnął wymagane poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego

przez niego zabezpieczenia finansowego (art. 20 ust. 3 ustawy). Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wniósł zabezpieczenie finansowe w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w rocznym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 67 ust. 1 ustawy, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy pomiędzy środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową (art. 20 ust. 4 ustawy). Wydanie powyższych decyzji nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 69 ust. 1 ustawy, czyli wydania decyzji ustalającej wysokość opłaty produktowej (art. 20 ust. 5 ustawy).

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym oraz o zmianie niektórych innych do zabezpieczenia finansowego wniesionego na 2008 r. stosuje się

przepisy dotychczasowe. Środki pochodzące z zabezpieczenia finansowego wniesionego przez wprowadzających sprzęt na 2006 r., 2007 r. i 2008 r., przeznaczone decyzją Głównego Inspektora Ochrony Środowiska na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, stanowią przychody Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. Podsumowanie

Pozostałe zmiany zostaną przedstawione w drugiej części artykułu.

Dokonane w ustawie o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym zmiany powinny przyczynić się do lepszego funkcjonowania systemu gospodarki zużytych sprzętem elektrycznym i elektronicznym. Pozwoliły one również na uzyskanie zgodności z prawem Unii Europejskiej.

dr inż. Beata B. Kłopotek
Ministerstwo Środowiska,
Departament Gospodarki Odpadami